

Spošt. g. Doropoljski!

Uvrstite, prosim, tudi mene v svoj kotichek! Naročnik »Zvončka« sem že četrto leto. Prvo leto mi ga je naročil v šoli tedanji g. učitelj in sedanji šolski nadzornik g. V. Rus. Letošnje leto sem ga že mislil prepustiti svojemu bratu, ampak se kar ne morem ločiti od njega. Izmed vsega njegovega čtiva mi je najbolj ugajala povest »Krtača, Murn in Duda« ter pesem »Panova osveta«. Imam še brata in sestro. Jaz hodim v prvi gimnazijski razred, Jože pa v četrti razred osnovne šole v Kranju. Skozi vse šolske letnike me je najbolj veselilo risanje, zato Vas prosim, priobčujte v »Zvončku« kake take slike, iz katerih bi se dalo kaj posebno lepega naslikati.

Srčno Vas pozdravlja

vdani Vam

Anton Eržen.

Odgovor:

Ljubi Anton!

Mislim, da si dobil v »Zvončku« že mnogoteri vzorec za risanje, ki Te, kakor praviš, posebno veseli. Sicer se pa naš list v opremi vedno bolj izpopolnjuje. Že sedaj imamo za prihodnji letnik nekaj posebnega v načrtu, kar bo zlasti razveseljivo za naše risarje in slikarje.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Že dolgo časa sem se pripravljala, da se pridružim Vašim koticekarjem.

Stanujem v najlepšem delu mesta — na Podrožniku — vsaj meni se tako zdi. Govorijo je tudi Vam, gospod Doropoljski, znan ta naš lepi kotichek.

Kako se že veselim lepe pomladi, ko se bova z mlajšim bratcem Bojanom lahko igrala v prostih urah na zeleni trati!

Obiskujem 4. razred licejske osnovne

šole. V šolo hodim jako rada. Jako rada čitam povesti, pravljice in pesmi. Težko pričakujem vselej prihodnje številke »Zvončka«.

Upam, da ne boste vrgli v koš mojega pisemca.

Klanja se Vam

Breda Podgornikova.

Odgovor:

Ljuba Breda!

Seveda poznam Podrožnik, ki se tako lepo vije ob tivolskem gozdu, nanj pa gleda

cerkvena vrh goré,
cerkvena bela...

Srečna Ti, ki stanuješ in dišiš sveži zrak na tako lepem koščku naše širne, krasne zemlje! Sedaj, mislim, se že igraš z bratom Bojanom na zeleni trati. Bodi vama mlado življenje lepo in veselo!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Danes Vas nadlegujem s prvim pismom.

Hodim v šolo v 4. razr. II. m. d. osnovne šole v Ljubljani. V šoli se jako rad učim prirodopisja, zemljepisja, risanja in tudi rad telovadim. Letos dobivam že drugo leto »Zvonček«. Čitam ga rad in se s pismom spominjam Vas in Vašega truda.

Pozdravlja Vas

Franc Zorman.

Odgovor:

Ljubi Franc!

Glej, glej, tudi mojega truda se spominjaš! To čujem danes prvič, kar me prav veseli. Neprijeten je moj trud posebno takrat, kadar si moram beliti glavo s čičkami in čačkami, ki jih nekateri koticekarji imenujejo — pisavo! Ali je tudi Tvoje pismo med takimi čirečarjami?

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Blagovolite sprejeti tudi mene v svoj kotichek in prosim, ponatisnite demant v »Zvončku«. Naročnica sem »Zvončka« in ga z velikim veseljem čitam. Gospodična učiteljica Bizjakova naročuje »Zvonček« tudi za V. razred.

Z najodličnejšim spoštovanjem
Emilija K o s o v a,
učenka V. razreda osnovne šole v Kranju.

Odgovor:

Ljuba Emilija!

Tebe sprejemam v svoj kotichek, demanta pa ne morem, ker je rešitev prelahka. Gotovo bi se prijavilo več sto rešilcev. Kam bi pa z njimi? Naše umne glavice hočejo težjih in bolj zamotanih ugank. A vzlic temu — lepa hvala za dobro voljo!

*

Gospod Doropoljski!

Že četrto leto sem naročnica »Zvončka«, ki ga jako rada čitam in ga tudi vsak mesec prav težko pričakujem. Z veseljem prebiram mične pesemce in povesti ter pregledujem lepe slike, pa najbolj me zanimajo dopisi mojih vrstnic in vrstnikov v Vašem koticčku. Tudi jaz sem posnemala njih zgled in se odločila, da Vam pišem. Hodim v 5. razred tukajšnje šole in se vseh predmetov prav rada učim, najrajša pa imam petje, ker se učimo mnogo lepih pesemc. Za sedaj končavam svoje pisemce, drugič Vam bom pisala še mnogo več.

Pozdravlja Vas

Vaša

Zorislava Lašičeva
v Ormožu.

Odgovor:

Ljuba Zorislava!

Najlepši znak veselega srca je lepa pesem. Naša mladina rada prepeva in s tem razodeva, da je lepa po duši, kakor je zdrava po telesu. Mladina pojoč stopa v resno življenje in v lepšo bodočnost. Petje spremljaj njeno delo, petje se razlegaj po vsej naši domovini, da bo znano vsemu svetu: Glej, na lepi zemlji bivajo lepi ljudje!

*

Velecenjeni gosp. Doropoljski!

Danes Vam pišem prvikrat v »Zvonček«. Ker mi najbolj ugajajo Vaši koticčki,

se hočem s tem pisemcem tudi jaz pridružiti med Vaše koticčkarje.

Hodim v IV. raz. mešč. šole v Ljubljani. Imam prijateljico Nevenko, s katero hodim že dve leti v šolo, in sicer v skupni razred. Ker sem precej lahkoživa, naredim vedno kako nespamet in sem zato čestokrat opominjana od predstojnikov. Meni je seveda to jako hudo. Poleg teh slabih del pa naredim časih tudi kaj dobrega. Sem jako zavedna Jugoslovenka. Kjer morem, pomagam ubogim zaslužnim bratom nesrečne Koroške in Primorske. Jako pridno zbiram tudi znamke za Jugoslovensko Matico.

Prosim, blagovolite me uvrstiti med svoje koticčkarje in mi sporočiti, ako se smem o priliki zopet oglasiti.

Vdane pozdrave Vam pošilja

Tilka Puhova,

učenka IV. raz. mešč. šole v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Tilka!

Priznati je treba, da si odkritosrčna, kar ti moram šteti v dobro. Tvoje napake ali — kakor sama praviš — nespameti pa odtehtajo dobra Tvoja dela in lepe lastnosti, ki jim prvači zavedna in požrtvovalna domovinska ljubezen.

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Oprostite, da Vam pišem šele prvič. Letos smo uprizorili igro »Kaznovani šaljivci«. — Tudi jaz sem igrala, in sicer vlogo Andulke. Prihodnjič Vam pišem še kaj več.

Iskreno Vas pozdravlja

Lojzika Furlanova,
učenka IV. razreda v Tomišlju.

Odgovor:

Ljuba Lojzika!

Tako mi je všeč! Tudi Ti si stopila na šolski oder, in morda se ne motim, ako mislim, da si se dobro odrezala. Veselo znamenje je to, da uprizarja šolska mladina vedno več gledaliških iger. To je plemenita in koristna zabava.

